

III

(Akty przygotowawcze)

RADA

Inicjatywa Republiki Czeskiej, Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Słowenii, Republiki Słowackiej i Królestwa Szwecji dotycząca decyzji ramowej Rady 2009/.../WSiSW w sprawie zapobiegania konfliktom jurysdykcji w postępowaniu karnym i w sprawie rozstrzygnięcia takich konfliktów

(2009/C 39/03)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 31 ust. 1 lit. c) i d) oraz art. 34 ust. 2 lit. b),

uwzględniając inicjatywę Republiki Czeskiej, Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Słowackiej, Republiki Słowenii i Królestwa Szwecji,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ⁽¹⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Unia Europejska postawiła sobie za cel utrzymanie i rozwijanie przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości.
- (2) W myśl programu haskiego w sprawie wzmocnienia wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości w Unii Europejskiej ⁽²⁾ przyjętego przez Radę Europejską na posiedzeniu w dniu 4 i 5 listopada 2004 r., mając na względzie zwiększenie skuteczności ścigania przestępstw, przy jednoczesnym zagwarantowaniu odpowiedniego wymiaru sprawiedliwości, należy zwrócić szczególną uwagę na możliwości koncentrowania ścigania w jednym państwie członkowskim w wielostronnych sprawach transgranicznych oraz należy zwrócić dalszą uwagę na dodatkowe wnioski, włączając te dotyczące konfliktów jurysdykcji, w celu uzupełnienia złożonego programu środków mających wprowadzić w życie zasadę wzajemnego uznawania orzeczeń sądowych w sprawach karnych.
- (3) Środki przewidziane w niniejszej decyzji ramowej powinny służyć przede wszystkim zapobieganiu konfliktom jurysdykcji i ich rozstrzygnięciu; zadbanie o to, by jurysdykcja, w której toczy się postępowanie, była najodpowiedniejsza; oraz wniesieniu większej przejrzystości i obiektywności w wybór jurysdykcji karnej, jeżeli czyny będące przedmiotem danej sprawy podlegają jurysdykcji co najmniej dwóch państw członkowskich.

- (4) Jeżeli określone czyny podlegają jurysdykcji kilku państw członkowskich i mogą prowadzić do konfliktu jurysdykcji, nie można zagwarantować, że jurysdykcja wybrana do prowadzenia postępowania karnego jest najodpowiedniejsza lub została wybrana w przejrzysty i obiektywny sposób z uwzględnieniem specyficznych okoliczności sprawy i cech każdej z ewentualnych jurysdykcji. We wspólnej europejskiej przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości należy podjąć działania, które sprawią, że organy krajowe już na wczesnym etapie będą wiedziały o czynach mogących spowodować konflikt jurysdykcji oraz że osiągnięte zostanie porozumienie co do skoncentrowania, o ile to możliwe, postępowania karnego w sprawie tych czynów w jednej jurysdykcji z uwzględnieniem wspólnych i obiektywnych kryteriów oraz przejrzystości.

- (5) Niniejsza decyzja ramowa zasadniczo powinna mieć zastosowanie w dwóch sytuacjach. W pierwszej z nich ustanawia procedurę wymiany informacji, jeżeli właściwe organy państwa członkowskiego prowadzą postępowanie karne w sprawie określonych czynów i chcą się dowiedzieć, czy w innych państwach członkowskich toczy się postępowanie w sprawie tych samych czynów. W drugiej sytuacji właściwe organy państwa członkowskiego prowadzą postępowanie karne w sprawie określonych czynów i dowiadują się — innym sposobem niż powiadomienie — że właściwe organy innych państw członkowskich prowadzą postępowanie karne w sprawie tych samych czynów. W takiej sytuacji nie stosuje się powiadomienia, a właściwe państwa powinny przystąpić do bezpośrednich konsultacji.

- (6) Celem niniejszej decyzji ramowej nie jest rozstrzygnięcie negatywnych konfliktów jurysdykcji, to jest takich, w których konflikt negatywny oznacza, że żadne państwo członkowskie nie stwierdziło swojej jurysdykcji w sprawie popełnionego przestępstwa. Sytuację, w której państwo członkowskie stwierdziło swoją jurysdykcję, ale nie chce jej wykonać, należy na użytek niniejszej decyzji ramowej uznać za szczególną kategorię pozytywnego konfliktu jurysdykcji.

⁽¹⁾ Opinia z dnia ... (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

⁽²⁾ Dz.U. C 53 z 3.3.2005, s. 1.

- (7) Żadne państwo członkowskie nie powinno być zobligowane do odstąpienia ani przejścia jurysdykcji wbrew swojej woli. Jeżeli państwa członkowskie nie mogą osiągnąć porozumienia, zachowują one prawo do wszczęcia postępowania karnego w sprawie przestępstw podlegających ich jurysdykcji krajowej.
- (8) Niniejsza decyzja ramowa nie wpływa na zasadę legalizmu ani na zasadę oportunistu przewidziane w prawie krajowym państw członkowskich. Niemniej jednak podstawowym celem niniejszej decyzji ramowej jest zapobieganie niepotrzebnemu prowadzeniu równoległych postępowań karnych, w związku z tym jej stosowanie nie powinno powodować konfliktów jurysdykcji, które w przeciwnym razie by nie powstały.
- (9) Niniejsza decyzja ramowa nie narusza ani nie ma na celu regulowania, nawet pośrednio, zasady *ne bis in idem* uznanej przez konwencję wykonawczą do układu z Schengen⁽¹⁾ i stosowne orzecznictwo Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich.
- (10) Niniejsza decyzja ramowa nie narusza procedur zgodnych z Europejską konwencją o przekazywaniu ścigania w sprawach karnych, podpisaną dnia 15 maja 1972 r., ani żadnych innych uzgodnień dotyczących przekazywania postępowań w sprawach karnych między państwami członkowskimi.
- (11) Jeżeli oskarżony jest obywatelem lub mieszkańcem innego państwa członkowskiego, nie należy tego automatycznie uznawać za istotny związek.
- (12) Opisując w powiadomieniu czyny będące przedmiotem postępowania karnego, organ powiadamiający powinien dokładnie poinformować przede wszystkim o tym, gdzie i jak popełniono dany czyn, oraz przekazać dane dotyczące podejrzanego lub oskarżonego, tak by organ odpowiadający mógł stwierdzić, czy w jego państwie członkowskim toczy się postępowanie karne w sprawie tych samych czynów.
- (13) Bezpośrednie konsultacje może zainicjować każde zainteresowane państwo członkowskie, które może w tym celu skorzystać z dowolnego sposobu komunikacji.
- (14) Niniejsza decyzja ramowa stwierdza, kiedy odpowiednie organy muszą przystąpić do bezpośrednich konsultacji. W każdej innej sytuacji mogą one jednak przystępować do takich konsultacji dobrowolnie, jeżeli chcą się porozumieć co do najodpowiedniejszej jurysdykcji.
- (15) Jeżeli właściwe organy krajowe dowiedzą się, że czyny będące przedmiotem trwającego lub planowanego postępowania karnego w jednym państwie członkowskim były przedmiotem zakończonych już postępowań w innym państwie członkowskim, należy zachęcać do wymiany informacji. Celem wymiany informacji powinno być udostępnienie właściwym organom państwa członkow-

skiego, w którym postępowanie się zakończyło, informacji i dowodów umożliwiających ewentualne wznowienie postępowania zgodnie z prawem krajowym.

- (16) Niniejsza decyzja ramowa nie powinna prowadzić do zbędnych obciążeń administracyjnych, jeżeli problemy, do których się odnosi, można rozwiązać w inny dostępny już sposób. A zatem jeżeli między państwami członkowskimi istnieją bardziej elastyczne instrumenty lub uzgodnienia, powinny one przeważać nad niniejszą decyzją ramową.
- (17) Niniejsza decyzja ramowa powinna stanowić uzupełnienie do decyzji Rady 2008/.../WSiSW z dnia ... o wzmocnieniu Eurojustu i zmieniająca decyzję 2002/187/WSiSW,⁽²⁾ i powinna wykorzystywać istniejące już mechanizmy w ramach Eurojustu.
- (18) Do ochrony danych osobowych przekazywanych na mocy niniejszej decyzji ramowej powinna mieć zastosowanie decyzja ramowa Rady 2008/977/WSiSW z dnia 27 listopada 2008 r. w sprawie ochrony danych osobowych przetwarzanych w ramach współpracy policyjnej i sądowej w sprawach karnych⁽³⁾.
- (19) Niniejsza decyzja ramowa nie narusza praw podstawowych i jest zgodna z zasadami uznanymi w art. 6 Traktatu o Unii Europejskiej i odzwierciedlonymi w Karcie Praw Podstawowych Unii Europejskiej,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ RAMOWĄ:

ROZDZIAŁ 1

ZASADY OGÓLNE

Artykuł 1

Przedmiot i zakres zastosowania

1. W niniejszej decyzji ramowej ustanowione zostają:
 - a) ramy proceduralne, w których organy krajowe wymieniają się informacjami o toczących się postępowaniach karnych w sprawie określonych czynów, by stwierdzić, czy w sprawie tych samych czynów nie toczą się równoległe postępowania w innym(-ych) państwie(państwach) członkowskich, oraz w których organy krajowe tych państw podejmują bezpośrednie konsultacje z zamiarem porozumienia się co do najodpowiedniejszej jurysdykcji dla prowadzenia postępowania karnego w sprawie określonych czynów podlegających jurysdykcji co najmniej dwóch państw członkowskich;
 - b) zasady i wspólne kryteria, które organy krajowe co najmniej dwóch państw członkowskich biorą pod uwagę, kiedy starają się porozumieć co do najodpowiedniejszej jurysdykcji dla prowadzenia postępowania karnego w sprawie określonych czynów.

⁽¹⁾ Dz.U. L 239 z 22.9.2000, s. 19.

⁽²⁾ Dz.U. ... (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

⁽³⁾ Dz.U. L 350 z 30.12.2008, s. 60.

2. Niniejsza decyzja ramowa ma zastosowanie w następujących sytuacjach:

a) jeżeli właściwe organy jednego państwa członkowskiego prowadzą postępowanie karne i stwierdzają, że czyny będące jego przedmiotem mają istotny związek z co najmniej jednym innym państwem członkowskim i że właściwe organy tego(tych) państwa(państw) członkowskiego(-ich) mogą prowadzić postępowanie karne w sprawie tych samych czynów,

lub

b) jeżeli właściwe organy jednego państwa członkowskiego prowadzą postępowanie karne i w dowolny sposób dowiedzą się, że właściwe organy co najmniej jednego innego państwa członkowskiego prowadzą postępowanie karne w sprawie tych samych czynów.

3. Niniejsza decyzja ramowa nie ma zastosowania w sytuacjach, gdy żadne państwo członkowskie nie stwierdza swojej jurysdykcji w sprawie popełnionego przestępstwa.

4. Niniejsza decyzja ramowa nie ma zastosowania w przypadku postępowań wszczynanych przeciwko przedsiębiorstwom, jeżeli postępowania te mają za cel stosowanie Wspólnotowego Prawa Konkurencji.

5. Niniejsza decyzja ramowa nie przyznaje osobom żadnych praw, na które można by się powołać przed organami krajowymi.

Artykuł 2

Definicje

Do celów niniejszej decyzji ramowej:

- a) „państwo powiadamiające” oznacza państwo członkowskie, którego właściwe organy kierują powiadomienie do właściwych organów innego państwa członkowskiego lub zapraszają właściwe organy innego państwa członkowskiego do podjęcia bezpośrednich konsultacji;
- b) „państwo odpowiadające” oznacza państwo członkowskie, którego właściwe organy otrzymują powiadomienie od właściwych organów innego państwa członkowskiego lub zostają przez nie zaproszone do podjęcia bezpośrednich konsultacji;
- c) „toczące się postępowanie” oznacza postępowanie karne, w sprawie określonych czynów, w tym postępowanie przygotowawcze, prowadzone na podstawie prawa krajowego przez właściwe organy państwa członkowskiego;
- d) „organ powiadamiający” oznacza organ wyznaczony na mocy prawa krajowego do powiadamiania organów innego państwa członkowskiego o toczącym się postępowaniu w sprawie przestępstwa, do odbierania odpowiedzi na takie powiadomienia oraz do prowadzenia rozmów i wypracowywania porozumień z właściwym organem innego państwa członkowskiego co do najodpowiedniejszej jurysdykcji dla prowadzenia postępowania karnego w sprawie określonych czynów podlegających jurysdykcji tych państw członkowskich;
- e) „organ odpowiadający” oznacza organ wyznaczony na mocy prawa krajowego do odbierania powiadomień o toczącym się w innym państwie członkowskim postępowaniu w sprawie przestępstwa, do odpowiadania na takie powiadomienia, a także do prowadzenia konsultacji i wypracowywania porozumień z właściwym organem innego państwa członkowskiego

co do najodpowiedniejszej jurysdykcji dla prowadzenia postępowania karnego w sprawie określonych czynów podlegających jurysdykcji tych państw członkowskich.

Artykuł 3

Wskazywanie organów powiadamiających i odpowiadających

1. Każde państwo członkowskie informuje Sekretariat Generalny Rady o tym, który organ został wyznaczony jako organ powiadamiający i jako organ odpowiadający. Państwo członkowskie może postanowić o wyznaczeniu jednego organu jako organu powiadamiającego i odpowiadającego.

2. Sekretariat Generalny Rady udostępniia otrzymane informacje wszystkim państwom członkowskim i Komisji oraz publikuje je w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 4

Możliwość przekazania zadań wyznaczonego organu innemu organowi krajowemu

1. Na każdym etapie procedury przewidzianej w niniejszej decyzji ramowej organ powiadamiający lub organ odpowiadający mogą postanowić o przekazaniu zadań przypadających im jako organom wyznaczonym na mocy art. 3 ust. 1 innemu organowi krajowemu, na przykład organowi odpowiadającemu na mocy prawa krajowego za prowadzenie postępowania karnego.

2. Jeżeli zapadnie decyzja, o której mowa w ust. 1, niezwłocznie informuje się o niej organ powiadamiający lub organ odpowiadający zainteresowanego państwa członkowskiego i przekazuje się im dane kontaktowe organu, któremu przekazano zadania.

3. Decyzja, o której mowa w ust.1 staje się skuteczna z dniem wpłynięcia informacji, zgodnie z ust. 2.

ROZDZIAŁ 2

WYMIANA INFORMACJI

Artykuł 5

Powiadomienie

1. Jeżeli organy państwa członkowskiego, które na mocy prawa krajowego są właściwe do prowadzenia postępowania karnego, stwierdzą, że czyny będące przedmiotem toczącego się postępowania mają istotny związek z co najmniej jednym innym państwem członkowskim, organ powiadamiający pierwszego państwa członkowskiego na tyle na ile to możliwe powiadamia o tym postępowaniu organ(-y) odpowiadający(-e) państwa (państw) członkowskiego(-ich), z którym(-i) to postępowanie w istotny sposób się wiąże; celem powiadomienia jest stwierdzenie, czy odpowiadające państwo(-a) członkowskie prowadzi(-dzą) postępowanie karne w sprawie tych samych czynów.

2. Obowiązek powiadamiania przewidziany w ust. 1 ma zastosowanie wyłącznie do przestępstw, za które w państwie powiadamiającym grozi kara pozbawienia wolności lub środków zabezpieczających polegający na pozbawieniu wolności w maksymalnym wymiarze jednego roku i które są zdefiniowane w ustawodawstwie państwa powiadamiającego.

Artykuł 6

Istotny związek

1. Związek należy uznać za istotny zawsze wtedy, gdy czyn lub jego znacząca część, która spowodowała popełnienie przestępstwa, miały miejsce na terytorium innego państwa członkowskiego.
2. W przypadku postępowania, które ma związek z innym państwem członkowskim, ale innego rodzaju niż ten, o którym mowa w ust. 1, decyzję o tym, czy określony związek należy uznać za istotny, podejmuje się na podstawie indywidualnego przypadku, odwołując się przede wszystkim do wspólnych kryteriów wymienionych w art. 15 ust. 2.

Artykuł 7

Procedura powiadamiania

1. Organ powiadamiający powiadamia organ odpowiedzialny w dowolny sposób umożliwiający zachowanie wersji pisemnej i pozwalający państwu odpowiedzialnemu stwierdzić autentyczność powiadomienia.
2. Jeżeli organ odpowiedzialny jest nieznan, organ powiadamiający zasięga informacji we wszelki niezbędny sposób — m. in. za pośrednictwem punktów kontaktowych europejskiej sieci sądowej lub Eurojustu — by uzyskać od państwa odpowiedzialnego dane organu odpowiedzialnego.
3. Jeżeli organ państwa odpowiedzialnego, który otrzymał powiadomienie, nie jest właściwym organem odpowiedzialnym w rozumieniu art. 3, automatycznie przekazuje on powiadomienie właściwemu organowi i informuje o tym organ powiadamiający.

Artykuł 8

Forma i treść powiadomienia

1. Powiadomienie zawiera następujące informacje:
 - a) dane organu krajowego lub organów krajowych zajmujących się przedmiotową sprawą;
 - b) opis czynów będących przedmiotem toczącego się postępowania, którego dotyczy powiadomienie, w tym charakter istotnego związku;
 - c) etap toczącego się postępowania; oraz
 - d) dane podejrzanego lub oskarżonego, jeżeli są znane, a w stosownych przypadkach — dane ofiar;
2. Powiadomienie może zawierać inne stosowne informacje dodatkowe związane z postępowaniem toczącym się w państwie powiadamiającym, na przykład informacje o problemach napotykanym w państwie powiadamiającym.
3. Organ powiadamiający korzysta z formularza A zamieszczonego w załączniku.

Artykuł 9

Forma i treść odpowiedzi

1. Odpowiedź zawiera następujące informacje:
 - a) dane organu krajowego lub organów krajowych, które zajmują się lub zajmowały przedmiotową sprawą — tam, gdzie ma to zastosowanie;
 - b) stwierdzenie, czy w państwie odpowiadającym toczy się postępowanie w sprawie niektórych lub wszystkich czynów będących przedmiotem powiadomienia i na jakim etapie się ono znajduje;
 - c) stwierdzenie, czy w państwie odpowiadającym przeprowadzono postępowanie w sprawie niektórych lub wszystkich czynów będących przedmiotem powiadomienia, w tym rodzaj prawomocnej decyzji;
 - d) stwierdzenie, czy organy państwa odpowiadającego zamierzają wszcząć własne postępowanie karne w sprawie określonych czynów będących przedmiotem powiadomienia — tam, gdzie ma to zastosowanie.
2. Odpowiedź może zawierać inne stosowne informacje dodatkowe, a zwłaszcza informacje o wszelkich odrębnych, ale powiązanych czynach będących przedmiotem postępowania w państwie odpowiadającym.
3. Odpowiadając na powiadomienie, organ odpowiedzialny korzysta z formularza B zamieszczonego w załączniku.

Artykuł 10

Terminy i dodatkowe informacje

1. Organ odpowiedzialny odpowiada na powiadomienie w terminie 15 dni od daty jego otrzymania.
2. W razie potrzeby termin ten można przedłużyć o dodatkowy okres trwający nie dłużej niż 15 dni. W terminie, o którym mowa w ust. 1, organ odpowiedzialny powiadamia o przedłużeniu tego terminu.
3. Jeżeli organ odpowiedzialny uzna, że informacje organu powiadamiającego są niewystarczające, by móc odpowiedzieć na powiadomienie, może w terminie, o którym mowa w ust. 1, wystąpić o niezbędne informacje dodatkowe oraz ustalić rozsądny termin ich dostarczenia.
4. Po tym jak wpłyną informacje dodatkowe, termin, o którym mowa w ust. 1, jest liczony od nowa.

Artykuł 11

Brak odpowiedzi

Jeżeli organ odpowiedzialny nie udzieli odpowiedzi w terminie, o którym mowa w art. 10, organ powiadamiający może zastosować środki, które uzna za stosowne, by poinformować o tym fakcie państwo odpowiedzialne, m.in. powiadamia o tym Eurojust.

ROZDZIAŁ 3

BEZPOŚREDNIE KONSULTACJE

Artykuł 12

Bezpośrednie konsultacje

1. Podczas przekazywania odpowiedzi lub po jej przekazaniu organ powiadamiający i organ odpowiadający podejmują bezpośrednie konsultacje, po to by ustalić, która jurysdykcja jest najodpowiedniejsza dla prowadzenia postępowania karnego w sprawie określonych czynów mogących podlegać jurysdykcji ich obu, jeżeli:

- a) w państwie odpowiadającym toczy się postępowanie w sprawie niektórych lub wszystkich czynów będących przedmiotem powiadomienia; lub
- b) organy państwa odpowiadającego zamierzają wszcząć postępowanie karne w sprawie niektórych lub wszystkich czynów będących przedmiotem powiadomienia.

2. Organy krajowe podejmują bezpośrednie konsultacje zgodnie z ust. 1, jeżeli o tym samym toczącym się postępowaniu zostały powiadomione organy odpowiadające więcej niż jednego państwa członkowskiego. W takim wypadku za koordynowanie konsultacji odpowiada dany organ powiadamiający.

3. Jeżeli nie nastąpiło powiadomienie, a co najmniej dwa państwa członkowskie w dowolny sposób dowiedzą się, że toczy się lub jest planowane postępowanie karne w sprawie określonych faktów, podejmują one bezpośrednie konsultacje za pośrednictwem swoich organów powiadamiających lub odpowiadających, po to by porozumieć się co do tego, która z jurysdykcji jest najodpowiedniejsza.

Artykuł 13

Informowanie o ważnych działaniach lub środkach proceduralnych

Organy powiadamiające i odpowiadające, które podejmują bezpośrednie konsultacje, informują się wzajemnie o wszelkich ważnych środkach proceduralnych, które stosują po rozpoczęciu konsultacji.

ROZDZIAŁ 4

WSKAZYWANIE NAJODPOWIEDNIEJSZEJ JURYSDYKCJI

Artykuł 14

Cel konsultacji

1. Ogólnym celem konsultacji na temat najodpowiedniejszej jurysdykcji jest porozumienie się co do tego, że właściwe organy jednego państwa członkowskiego będą prowadzić postępowanie karne w sprawie wszystkich czynów podlegających jurysdykcji co najmniej dwóch państw członkowskich.

2. Jeżeli w którymkolwiek państwie członkowskim toczy się postępowanie w sprawie czynów, które są powiązane z czynami będącymi przedmiotem konsultacji na temat najodpowiedniejszej jurysdykcji, ale nie są z nimi identyczne, lub jeżeli prowadzenie postępowania karnego w jednym państwie członkowskim nie jest wykonalne zwłaszcza z powodu skomplikowanego charakteru czynów lub z powodu liczby oskarżonych, wtedy właściwsze może być prowadzenie postępowań karnych w co najmniej dwóch państwach członkowskich i objęcie tymi postępowaniami różnych czynów lub różnych osób.

Artykuł 15

Kryteria pozwalające wskazać najodpowiedniejszą jurysdykcję

1. Przyjmuje się ogólne założenie, że postępowanie karne należy przeprowadzić w jurysdykcji tego państwa członkowskiego, w którym doszło do większej części czynu karalnego, to znaczy w miejscu, w którym osoby zaangażowane dokonały większej części faktycznego czynu.

2. Jeżeli nie można zastosować ogólnego założenia, o którym mowa w ust. 1, ponieważ istnieją inne dostatecznie istotne czynniki, które wyraźnie wskazują, że postępowanie karne należy przeprowadzić w innej jurysdykcji, właściwe organy państw członkowskich rozważają te dodatkowe czynniki, by osiągnąć porozumienie co do najodpowiedniejszej jurysdykcji. Te dodatkowe czynniki, zawierają przede wszystkim następujące dane:

- miejsce pobytu oskarżonego lub oskarżonych po aresztowaniu i możliwość ich przekazania lub ekstradycji do innych jurysdykcji,
- obywatelstwo lub miejsce pobytu oskarżonych,
- terytorium państwa, w którym poniesiono większość strat,
- istotne interesy ofiar,
- istotne interesy oskarżonych,
- miejsce, w którym znajdują się ważne dowody,
- ochrona świadków wymagających szczególnego traktowania lub świadków zastraszonych, których zeznania są ważne dla przedmiotowego postępowania,
- miejsce pobytu najważniejszych świadków oraz możliwość ich przemieszczenia się do państwa członkowskiego, w którym doszło do większej części czynu karalnego,
- etap postępowania w sprawie przedmiotowych czynów,
- toczące się powiązane postępowanie,
- koszty postępowania.

Artykuł 16

Współpraca z Eurojustem

1. Każdy organ krajowy może, na dowolnym etapie procedury krajowej

- a) zwrócić się do Eurojustu o poradę;
- b) podjąć decyzję o przekazaniu Eurojustowi określonych spraw, w przypadku których pojawia się problem najodpowiedniejszej jurysdykcji.

2. Jeżeli w sprawach podlegających kompetencjom Eurojustu nie udało się osiągnąć porozumienia co do tego, która jurysdykcja jest najodpowiedniejsza dla prowadzenia postępowania karnego w sprawie określonych czynów, o braku porozumienia oraz o sytuacjach, w których w terminie 10 miesięcy od podjęcia konsultacji nie osiągnięto porozumienia, którekolwiek z zaangażowanych państw członkowskich informuje Eurojust.

Artykuł 17

Sprawy, w których nie osiągnięto porozumienia

W wyjątkowych sytuacjach, gdy

- a) mimo interwencji Eurojustu przewidzianej w art. 16 nie osiągnięto porozumienia
lub
- b) w sprawach niepodlegających kompetencjom Eurojustu bezpośrednie konsultacje zakończyły się bez porozumienia lub w sytuacjach, gdy w terminie [6 miesięcy] od podjęcia bezpośrednich konsultacji nie osiągnięto porozumienia,

państwa członkowskie informują Eurojust, dlaczego nie osiągnęły porozumienia.

ROZDZIAŁ 5

INNE KWESTIE

Artykuł 18

Inne przypadki wymiany informacji

1. Jeżeli właściwe organy państwa członkowskiego w dowolny sposób dowiedzą się, że czyny, które są przedmiotem toczącego się lub planowanego postępowania na jego terytorium, były przedmiotem zakończonego już postępowania w innym państwie członkowskim, organ powiadamiający pierwszego państwa członkowskiego może poinformować o tej sytuacji organ odpowiadający drugiego państwa członkowskiego i przekazać wszelkie stosowne informacje.

2. Jeżeli organ odpowiadający dowie się — z powiadomienia lub w inny sposób — że czyny, które były przedmiotem zakończonego już postępowania w jego państwie członkowskim, stały się przedmiotem toczącego się lub planowanego postępowania

lub były przedmiotem postępowania w innym państwie członkowskim, może rozważyć, czy wystąpić o dodatkowe informacje, które pozwoliłyby mu należycie ocenić możliwość wznowienia postępowania na mocy prawa krajowego.

ROZDZIAŁ 6

PRZEPISY OGÓLNE I KOŃCOWE

Artykuł 19

Języki

Każde państwo członkowskie w oświadczeniu złożonym w Sekretariacie Generalnym Rady określa, w jakich językach przyjmuje powiadomienia, o których mowa w art. 5, i w jakich językach będzie na nie odpowiadać.

Artykuł 20

Związki z aktami prawnymi i innymi uzgodnieniami

1. O ile inne akty prawne lub uzgodnienia pozwalają rozszerzyć cele niniejszej decyzji ramowej oraz pomagają uprościć lub ułatwić procedurę wymieniać się przez organy krajowe informacjami o toczących się postępowaniach, podejmowania przez nie bezpośrednich konsultacji i dążenia do porozumienia co do tego, która jurysdykcja jest najodpowiedniejsza dla prowadzenia postępowania karnego w sprawie określonych czynów podlegających jurysdykcji co najmniej dwóch państw członkowskich, państwa członkowskie mogą:

- a) nadal stosować postanowienia umów lub uzgodnień dwustronnych lub wielostronnych obowiązujących w dniu wejścia w życie niniejszej decyzji ramowej;
- b) zawierać dwustronne lub wielostronne umowy lub dokonywać takich uzgodnień po wejściu w życie niniejszej decyzji ramowej.

2. Umowy i uzgodnienia, o których mowa w ust. 1, w żadnym przypadku nie wpływają na stosunki z państwami członkowskimi, które nie są ich stronami.

3. W terminie trzech miesięcy od daty wejścia w życie niniejszej decyzji ramowej państwa członkowskie powiadamiają Sekretariat Generalny Rady i Komisję o obowiązujących umowach i uzgodnieniach określonych w ust. 1 lit. a), których postanowienia zamierzają nadal stosować.

Państwa członkowskie powiadamiają Sekretariat Generalny Rady i Komisję także o wszelkich nowych umowach lub uzgodnieniach, o których mowa w ust. 1 lit. b), w terminie trzech miesięcy od ich podpisania.

4. Niniejsza decyzja ramowa pozostaje bez uszczerbku dla decyzji Rady 2008/.../WSiSW

*Artykuł 21***Wdrażanie**

Państwa członkowskie stosują niezbędne środki w celu zastosowania się do dnia ... do przepisów niniejszej decyzji ramowej.

W tym samym terminie państwa członkowskie przekazują Sekretariatowi Generalnemu Rady i Komisji tekst przepisów transponujących do prawa krajowego zobowiązania nałożone na nie na mocy niniejszej decyzji ramowej.

*Artykuł 22***Sprawozdanie**

Do dnia ... Komisja przedstawia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie oceniające, w jakim stopniu państwa członkowskie zastosowały niezbędne środki w celu zastosowania się do niniejszej decyzji ramowej; sprawozdaniu w razie potrzeby towarzyszą wnioski legislacyjne.

Artykuł 23

*Artykuł 23***Wejście w życie**

Niniejsza decyzja ramowa wchodzi w życie dwudziestego dnia po opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli ...

W imieniu Rady

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

POWIADOMIENIE

o toczącym się postępowaniu karnym przewidziane w art. 8 (formularz A)

Państwo powiadamiające:

Państwo odpowiadające:

Organ odpowiadający:

Organ powiadamiający (lub organ właściwy zgodnie z art. 4) – dane teleadresowe:

Nazwa:

Adres:

Nr tel.: (numer kierunkowy kraju)(numer kierunkowy strefy/miejscowości)

Nr faksu: (numer kierunkowy kraju)(numer kierunkowy strefy/miejscowości)

Dane osoby(osób) kontaktowej(-ych):

Imię i nazwisko:

Funkcja (stanowisko/stopień służbowy):

Numer akt:

Nr tel.: (numer kierunkowy kraju)(numer kierunkowy strefy/miejscowości)

Nr faksu: (numer kierunkowy kraju)(numer kierunkowy strefy/miejscowości)

Adres poczty elektronicznej (jeżeli posiada):

Języki, w których można się komunikować:

Opis czynów będących przedmiotem toczącego się postępowania, którego dotyczy powiadomienie:
(m.in. gdzie, kiedy i w jakich okolicznościach popełniono domniemane przestępstwo):

Istotny związek / powody, dla których organ powiadamiający sądzi, że w państwie odpowiadającym mogłoby się toczyć postępowanie (jeżeli związek odnosi się do określonego miejsca w państwie odpowiadającym, proszę jak najdokładniej wskazać to miejsce):

Etap toczącego się postępowania:

Dane podejrzanego(-ych) (jeżeli dotyczy):

Imię i nazwisko:

Obywatelstwo:

Data urodzenia:

Adres:

.....

Dane ofiar (jeżeli dotyczy):

Dodatkowe informacje:

Podpis i pieczęć urzędowa:

ODPOWIEDŹ

na powiadomienie przewidziana w art. 9 (formularz B)

Państwo odpowiadające:

Państwo powiadamiające:

Organ powiadamiający:

Odpowiedź na powiadomienie (numer akt):

Organ odpowiadający (lub organ właściwy zgodnie z art. 4) – dane teleadresowe:

Nazwa:

Adres:

Nr tel.: (numer kierunkowy kraju)(numer kierunkowy strefy/miejscowości)

Nr faksu: (numer kierunkowy kraju)(numer kierunkowy strefy/miejscowości)

Dane osoby(osób) kontaktowej(-ych):

Imię i nazwisko:

Funkcja (stanowisko/stopień służbowy):

Numer akt:

Nr tel.: (numer kierunkowy kraju)(numer kierunkowy strefy/miejscowości)

Nr faksu: (numer kierunkowy kraju)(numer kierunkowy strefy/miejscowości)

Adres poczty elektronicznej (jeżeli posiada):

Języki, w których można się komunikować:

Tak, w państwie odpowiadającym toczy się postępowanie:

w sprawie niektórych lub wszystkich czynów opisanych w powiadomieniu, w tym w sprawie tej samej osoby

Imię i nazwisko:

Obywatelstwo:

Data urodzenia:

Adres:

.....

w sprawie niektórych lub wszystkich czynów opisanych w powiadomieniu

w sprawie czynów związanych z czynami opisanymi w powiadomieniu

Etap toczącego się postępowania:

Tak, w państwie odpowiadającym przeprowadzono postępowanie w sprawie niektórych lub wszystkich czynów będących przedmiotem powiadomienia

Rodzaj prawomocnej decyzji:

Nie, nie toczy się żadne postępowanie karne w sprawie czynów opisanych w powiadomieniu

- Nie, nie toczy się postępowanie w sprawie niektórych ani wszystkich czynów, ale właściwe organy państwa odpowiadającego zamierzają wszcząć postępowanie w sprawie niektórych lub wszystkich czynów będących przedmiotem powiadomienia

Dane teleadresowe właściwego organu (jeśli dotyczy):

Nazwa:

Adres:

Nr tel.: (numer kierunkowy kraju)(numer kierunkowy strefy/miejscowości)

Nr faksu: (numer kierunkowy kraju)(numer kierunkowy strefy/miejscowości)

Dane osoby(osób) kontaktowej(-ych):

Imię i nazwisko:

Funkcja (stanowisko/stopień służbowy):

Numer akt:

Nr tel.: (numer kierunkowy kraju)(numer kierunkowy strefy/miejscowości)

Nr faksu: (numer kierunkowy kraju)(numer kierunkowy strefy/miejscowości)

Adres poczty elektronicznej (jeżeli posiada):

Języki, w których można się komunikować:

Dodatkowe informacje:

Podpis i pieczęć urzędowa: